

Igor Zahradníček: Ve výrobě modulových staveb je Česko velmoc

Pod pojmem modulová stavba si ještě nedávno málokdo představil něco jiného než buňky sloužící na staveništích jako zázemí pro dělníky. Jenže stavební firmy mezitím přestaly moduly kvůli krizi odebírat. Hromadný krach výrobců modulových staveb však nenastal. Naopak se jim ve srovnání se stavbaři tak špatně nedaří. A to hlavně díky tomu, že se z českých modulů dělají po Evropě například školky. „Dokážeme dělat objekty, kde už rozdíl proti zděné konstrukci nepoznáte,“ říká generální ředitel společnosti Touax Igor Zahradníček.

Daniel Novák | Praha

E15: Váš sklad v Praze-Lahovicích vyplavila červencová povodeň. Už jste se vypořádali s následky?

V Lahovicích jsme měli jen část modulů, které pronajímáme. Zákazníky jsme tak museli obsluhovat z ostatních dep. Týkalo se to i několika objektů, které jsme dodávali pro Mezinárodní filmový festival ve Varech. Následky stále ještě řešíme, voda totiž sahala místy až do třímetrové výšky. Nyní jednáme s pojišťovnou. Škody jsou milionové. Uvidíme, jaký bude konečný účet.

E15: Zvedají povodně poptávku po modulech jako přechodném bydlení?

Nijak dramaticky. Krizové scénáře většinou připravují kraje, a podobné situace se vybavuje i Správa státních hmotných rezerv. To jsou instituce, které by si dle mého názoru měly moduly pořídit a pak je ve svém spádovém území půjčovat postiženým subjektům. Ve světě nyní moduly během podobných krizových situací slouží běžně. Například v uprchlických táborech v Turecku se teď stany nahrazují sofistikovanějším ubytováním právě na bázi modulů.

E15: Stavbaři jako vaši tradiční odběratelé jsou v krizi, daří se vám načít nová odbytíště?

Do České republiky Touax vstoupil v roce 2007. V roce 2009 jsme přišli jako nový management do firmy, které se úplně rozpadl trh. Představte si, že stavebním firmám dodáváte moduly za stovky milionů korun a ze dne na den zákazník přestane mít zájem nebo dokonce přestane úplně existovat. V této situaci jsme viděli, že na Západě se moduly používají nejen na staveništích, ale mají i mnoho dalších funkcí. Řekli

jsme si, že to v České republice musí fungovat také.

E15: A funguje?

Patříme sice do střední Evropy, ale zpoždění v technologiích je tu stále hodně znát. Na začátku jsme čelili silné skepsi. Když jsme na jaře 2010 vyprávěli starostovi, že mu postavíme modulovou školkou, ptal se, jestli má kola. Dnes už se takto nikdo nezeptá, povědomí o využití modulů se už vytvořilo. Bylo jasné, že se to nepovede bez referenčních staveb, které se budou líbit. A ty se nám snad podařilo vybudovat.

E15: Nejde ale stále o nouzové řešení? Mohou třeba modulové školky fungovat jako trvalé stavby?

Může jít o nouzové řešení stejně jako o dlouhodobou stavbu, na níž proti klasické budově nenajdete nic, co by ji nějak snižovalo. Dokážeme dělat objekty, kde už rozdíl proti zděné konstrukci nepoznáte. V naší nejlepší řadě jsou modulové budovy navrženy tak, aby splňovaly všechny tepelně-izolační vlastnosti, aby v nich nebyly žádné tepelné mosty, aby měly určitou estetickou úroveň. Uvnitř máte sádkokarton jako v každé moderní budově, zvenčí si můžete udělat klidně dřevěnou fasádu. To záleží jen na finančních možnostech zákazníka. Rozdíl proti klasické stavbě je, že ji můžeme postavit během několika týdnů.

E15: Proč se tedy zatím stavby z vašich konstrukcí více nerozšířily?

To mimo jiné závisí na státu a stavebních nárocích, které vyžaduje. Někde by obec chtěla vytvořit nějaký přechodný objekt, ale stát jí nutí do takových parametrů, které to znemožní. Například v Německu jsme na trhu nájemních modulových školek jedním z lídrů trhu.

Foto E15 Michael Tomáš

”

Když jsme na jaře 2010 vyprávěli starostovi, že mu postavíme modulovou školkou, ptal se, jestli má kola. Dnes už se takto nikdo nezeptá, povědomí o využití modulů se už vytvořilo

U nás si veřejná správa teprve začíná uvědomovat, že ne každé dlouhodobé vlastnictví je výhodné. Naši novou vlnkou lodi bude velká školka z více než 60 modulů v Praze 6. Hodně si také slibujeme od využití modulových staveb v maloobchodu. Naším dlouhodobým cílem je rovněž průmysl. Po odečtení stavebnictví jde stále o zdravou část české ekonomiky.

E15: Jak se v současnosti vašemu trhu daří?

Co se týče dodávek pro stavebnictví, jsme nyní ve srovnání s rokem 2009 v České republice zhruba na třetině. Přibližně stejně je na tom i celý trh. Minulý rok jsme se z hlediska celkových domácích prodejt dostali na stejná čísla, jaká jsme vykazovali před krizí. Zatímco tehdy byl ale trh postaven na jednom produktu, který jsme vyráběli jako Baťa cvičky, dnes vyrábíme na zakázku různé produkty pro různé odběratele. Rozdíl je také v tom, že modul pro školkou vypadá zcela jinak a je za zcela jinou cenu než modul pro zákazníka ze stavebního byznysu. Celkově se nyní v České republice ročně prodá po menších projektech kolem 2500 modulů za 360 až 420 milionů korun.

E15: Takže většinu produkce vyvážíte?

Na export jde kolem 90 procent ze zhruba 26 tisíc modulů, které se ročně celkově v Česku vyrobí. Pokud to převedeme na peníze, činí roční hodnota zdejší produkce modulů asi 3,5 miliardy korun. Z hlediska objemu výroby to není zrovna málo, lze dokonce říci, že jsme v našem oboru velmoc. Většinou vyvážíme do Německa, země Beneluxu, do severovýchodních zemí. Tamní trh je několikanásobně větší než v České republice. Před podpisem máme první školku na Slovensku, což bude velice zajímavá reference. Minulý rok jsme také exportovali 200 modulů do afrického Gabonu, za polárním kruhem ve Finsku je z našich modulů vybudovaná školka. Velký potenciál je v Rusku, tam je ale zatím problém s celními bariérami.

E15: S kým si nejvíce konkuruje?

V České republice je ještě jeden výrobce, který je součástí podobné nadnárodní korporace jako my. Potom jsou tu menší lokální firmy, jejichž produkce je relativně dobrá, ale vyrábí prakticky jen pro zahraničí, kde už trh funguje. Chybí jim totiž peníze na budování modulového trhu, což vyžaduje investice do marketingu a propagace. Malé firmy na to nemají, a tak čekají, až trh někdo vytvoří.

E15: Jak řešíte výzkum a vývoj?

V našem závodě v Supíkovcích na Jesenicku máme výzkum a vývoj pro celou skupinu, což je pro naše pracovníky obrovský úspěch. Cokoli nového jde na světové trhy, vyvíjí to český tým. Díky němu jsme rozšířili svoje výrobní řady ze dvou v roce 2009 na současných pět. Dokážeme tak vyrábět nejlevnější ekonomické moduly, máme ale i sofistikovanou řadu například právě pro potřeby mateřských škol nebo kanceláří.

E15: Přišli vývojáři Touaxu v poslední době s něčím novým?

Jsmo právě na konci vývoje nejzákladnější ekonomické řady, kterou nyní uvádíme na trh. Jde o model pro trhy zvláště citlivé na cenu, kde je navíc problém s kvalifikovanou pracovní silou a mechanizací. Jde například o trhy Balkánu, Ruska nebo Afriky. Zkrátka někde, kde je nutné rychle vybudovat nějaké zázemí či útočiště a neřešit to stany. Tento náš nový modul je totálně demontovatelný do posledního dílku. Ale také ho budou moci rychle postavit dva lidé s jednoduchým nástrojem a návodem. V horizontu roku uvidíme, jak bude tento produkt úspěšný a jak jsme se trefili do potřeb a vkusu zákazníků. Očekáváme však, že se díky této řadě výrazně oživi prodej a současně sníží naše náklady.

E15: Budoucnost výroby v Supíkovcích je tedy zaručena?

Áno, tím, že vytváříme více složitějších staveb než v minulosti, mění se nám i činnost a kvalifikace dělníků v závodě. Dříve jsme například potřebovali hlavně dělníky kvalifikované pro práci s železem, dnes potřebujeme pracovníky pro mnohem více profesí a zvládající i složitější pracovní činnosti. Snažíme se vybrat perspektivní zaměstnance a proskolovat je, aby byli univerzálnější a zvládli více profesí. Věřím, že se nám v dlouhodobém horizontu podaří za zaměstnanost nejen udržet, ale ideálně i zvýšit.

Igor Zahradníček (46)

Vystudoval ČVUT v Praze. Od roku 1993 působil v manažerských pozicích ve společnosti Pepsi-Cola. Po roce 2000 dělal jednatele logistických firem DHL Logistics a Maersk Logistics. Generálním ředitelem společnosti Touax je od roku 2009.